DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SPRAW ZAGRANICZNYCH RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

№ 5 | Warszawa, dnia 10 października 1930 roku | Rok XII

59.

ROZPORZĄDZENIE

MINISTRA SPRAW ZAGRANICZNYCH Z DNIA 11.VII. 1930

W POROZUMIENIU Z MINISTRAMI: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU, SPRAW WEWNĘTRZNYCH, SPRAWIEDLIWOŚCI ORAZ PRACY I OPIEKI SPOŁECZNEJ W SPRAWIE TARYFY OPŁAT KONSULARNYCH.

Na podstawie art. 25 ustawy z 11 listopada 1924 o organizacji konsulatów i o czynnościach konsulów (Dz. Ust. Rz. P Nr. 103, poz. 944) zarządza się co następuje:

§ 1. Pozycja 22 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z 1 kwietnia 1928 w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 49, poz. 474) otrzymuje brzmienie następujące:

22. Wizowanie świadectwa pochodzenia towarów albo wystawianie lub wizowanie dokumentu handlowego:

a) w celu uzyskania zniżki konwencyjnej, ulgi celnej lub niestosowania maksymalnej taryfy celnej . . . . 1% od sumy rachunku (faktury), dotyczącego danej przesyłki, lecz nie więcej niż zł 43.— i nie mniej niż zł 1.75,

b) w celu udowodnienia pochodzenia towarów. . . . . zł 1.00.

§ 2. Pozycja 50 załącznika do rozporządzenia Ministra Spraw Zagranicznych z 1 kwietnia 1928 w sprawie taryfy opłat konsularnych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 49, poz. 474) otrzymuje brzmienie następujące:

50. Wizowanie paszportu cudzoziemskiego (vide rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z 8.XI.1929 o ruchu cudzoziemców (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 76. poz. 575) lub wystawionej przepustki:

a) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) bez prawa do wielokrotnego przekraczania granic Rz. P. . . . . zł. 17.50

b) wiza pobytowa (terminowa i do odwołania) z prawem do wielokrotnego przekraczania granic Rz. P. . . . . „ 35.00

c) wiza osiedleńcza . . . . zł 50.00
d) wiza przejazdowa, uprawniająca do
  1) jednorazowego przejazdu . . . . „ 1.70
  2) jednorazowego przejazdu i zpowrotem . . . . „ 3.40
  3) wielokrotnego przejazdu . . . . „ 8.50
e) wiza zbiorowa, od każdej wymieniowej w paszporcie osoby, po . . . . „ 3.00
f) wiza zbiorowa przejazdowa, uprawniająca do
  1) jednorazowego przejazdu po . . . . „ 0.50
  2) jednorazowego przejazdu i zpowrotem po . . . „ 1.00
  od każdej wymienionej w paszporcie osoby.

UWAGA do poz. 50.

1) Paszporty rodzinne: za wizowanie paszportu rodzinnego (rodzice z nieletniemi dziećmi) pobiera się opłaty o 50% niższe od przewidzianych literami a, b, d, o ile podróż odbywać będzie więcej aniżeli jedna osoba.

2) Stawki, przewidziane w niniejszej pozycji, nie dotyczą wizowania paszportów obywateli krajów, z któremi ustalono umownie stawki inne.

3) Wolne są od opłat wizy dyplomatyczne i służbowe.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Zagranicznych
(—) *August Zaleski*

Kierownik Ministerstwa Skarbu
(—) *Ignacy Matuszewski*

Minister Przemysłu i Handlu
(—) *E. Kwiatkowski*

Minister Spraw Wewnętrznych
(—) *Sławoj Składkowski*

Minister Sprawiedliwości
(—) *St. Car*

Minister Pracy i Opieki Społecznej
(—) *A. Prystor.*

Warszawa, 11/VIII 1930.

60.

P.D.2627.

OKÓLNIK

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA POSELSTWA TURECKIEGO W WARSZAWIE.

Wobec przemianowania Poselstwa Tureckiego w Warszawie z dniem 1 czerwca 1930 na Ambasadę, polecam ścisłe przestrzeganie adresowania not i pism oraz — przy powoływaniu się na tę placówkę — tytułowania jej Ambasadą.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 30/VI 1930.

61.

A.II.K.Z.4861.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYDATKÓW, NIE ZNAJDUJĄCYCH ODPOWIEDNIEGO POKRYCIA W BUDŻECIE URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH.

Okólnikiem Nr. 79 z 10 maja 1929 (tekst Nr. 120 „Zbioru przepisów konsularnych") Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydało polecenie, na którego zasadzie wszelkie sumy, wydatkowane przez urzędy zagraniczne bez uprzedniego otrzymania pokrycia w gotówce lub też bez uprzedniej zgody Departamentu Administracyjnego M.S.Z., obciążają pobory kierownika urzędu, gdyż Ministerstwo wydatków tych nie uznaje.

Ze względu na coraz częściej powtarzające się wypadki, iż poszczególne wydziały i referaty M.S.Z. zwracają się bezpośrednio do urzędów zagranicznych czy to o zakupy wydawnictw, czy też z innemi poleceniami, zmuszającemi urzędy zagraniczne do wydatkowania sum bez pokrycia i tem samem do nieprzestrzegania zarządzeń M.S.Z., przypominam przytoczony na wstępie okólnik i polecam ścisłe jego przestrzeganie.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 26/VI 1930.

62.

P.VII.1277.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZAKUPU KSIĄŻEK.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podjęło od r. 1927 akcję uzupełniania bibljotek urzędów zagranicznych dziełami z zakresu informacyj o Polsce (geografja, gospodarstwo, historja, kultura i sztuka). Na akcję tę Ministerstwo Spraw Zagranicznych wydało w ciągu lat budżetowych 1928/9/30 około 120,000 zł. Za kwotę tę dostarczone zostały urzędom zagranicznym ważniejsze publikacje informacyjne i podręczne, przyczem znaczna część urzędów dostała nawet dzieła tak monumentalne i kosztowne, jak „Encyklopedja" Trzaski, Ewerta i Michalskiego w cenie zł 342.50 gr za komplet, dzieła malarskie Wyspiańskiego w cenie zł 175 za egzemplarz, portrety Vigée Lebrun w cenie zł 150 za egzemplarz i t. p.

Obecnie z rozpoczęciem roku budżetowego 1930/31 fundusz, przyznany na zakup wydawnictw dla urzędów zagranicznych, został skasowany i obowiązek nabycia ważniejszych wydawnictw polskich, spoczywający dotychczas częściowo na centrali Ministerstwa Spraw Zagranicznych, przechodzi w całości na same urzędy Rz. P.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych jest zdania, iż ważniejsze wydawnictwa polskie doby współczesnej powinny się znajdować w bibljotekach urzędów zagranicznych, po pierwsze: w celu informowania obcych o Polsce, systematycznego zaznajamiania ich z Polską, jej gospodarstwem publicznem i społecznem, jej sztuką, literaturą i historją, po wtóre: również dla celów informowania i kształcenia personelu urzędów Rz. P. lub tych Polaków miejscowych, którzy z urzędem Rz. P. współpracują.

W celu racjonalnego nabywania książek na przyszłość przez urzędy zagraniczne wydawany będzie odtąd, jako dodatek do „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Spraw Zagranicznych", w odstępach co najmniej kwartalnych, „Biuletyn Bibljograficzny", zawierający spis ważniejszych publikacyj oraz krótką ich charakterystykę. Wymienione w tym „Biuletynie" publikacje podzielone będą na 3 kategorje: a) obowiązujące, b) zalecone, c) pożądane.

Nabywanie książek kategorji a) obowiązywać będzie wszystkie urzędy zagraniczne Rz. P.

Nabywanie książek kategorji b) obowiązywać będzie wszystkie poselstwa Rz. P., ambasady, Biuro Pana Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku, Delegację Rz. P. w Genewie, konsulaty generalne oraz konsulaty, mające znaczenie polityczne.

Koszty zakupu książek będą pokrywane przez urzędy Rz. P. z pozycji „wydatki rzeczowo-administracyjne".

Ze swej strony Ministerstwo Spraw Zagranicznych przekazywać będzie urzędom zagranicznym, tak jak dotychczas, to znaczy bezpłatnie:

a) wydawnictwa M. S. Z.,

b) wydawnictwa innych ministerstw, w miarę jak Ministerstwo Spraw Zagranicznych będzie je otrzymywało,

c) pisma i wydawnictwa, subwencjonowane przez M. S. Z.

Książki winny być nabywane przez urzędy zagraniczne bezpośrednio w księgarni, wybranej podług uznania kierownika urzędu. W wyjątkowych wypadkach, gdy wydawca zgadza się na zagwarantowanie urzędom zagranicznym ustępstwa od egzemplarza, „Biuletyn Bibljograficzny" zawierać będzie o tem specjalną wzmiankę.

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 3/VII 1930.

63.

A.II.K.Z.4269.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYDATKOWANIA Z POZYCJI „PODRÓŻE SŁUŻBOWE" W BUDŻETACH URZĘDÓW ZAGRANICZNYCH, PODLEGŁYCH M.S.Z.

Zmieniając częściowo okólnik z dnia 17.II.1925 (Dz. Urz. Nr. 2, poz. 12—tekst Nr. 32 „Zbioru przepisów konsularnych") o wydatkowaniu z pozycji „podróże służbowe" w budżetach podległych M.S.Z. urzędów zagranicznych, nadaje punktowi 3-ciemu tego okólnika brzmienie następujące:

„Podróże służbowe poza granice kraju urzędowania mogą być odbywane przez urzędników podległych M.S.Z. urzędów zagranicą tylko po uprzedniem zezwoleniu Dyrektora Departamentu Administracyjnego. Podróże powyższe będą opłacane przez centralę M.S.Z. lub też na skutek polecenia M.S.Z. przez odnośny urząd zagraniczny z jego dotacji budżetowej, a mianowicie z pozycji „wydatki rzeczowo-administracyjne".

Za Ministra
(—) A. Wysocki
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 10/VII 1930.

64.

G.M.O.4817.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KONSULATÓW RZ. P. W RZYMIE I DYNEBURGU.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że Konsulat Rz. P. w Rzymie przemianowany został na Konsulat Generalny, a Konsulat II kl. Rz. P. w Dyneburgu na Konsulat Rz. P. I kl.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 18/VII 1930.

65.

G.M.O.4179.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA WICEKONSULATU RZ. P. W PILE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że Wicekonsulat Rz. P. w Pile przemianowany został na Konsulat Rz. P. II kl.

Za Ministra
(—) *A. Wysocki*
Podsekretarz Stanu.

Warszawa, 18/VII 1930.

66.

G.M.O.4148.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZMIANY TABELI CZASU PODRÓŻY.

Anulując załącznik II § 4 rozporządzenia Nr. 299 z 6 czerwca 1924 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5, poz. 53, tekst Nr. 27 „Zbioru przepisów konsularnych") Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej nową tabelę, ustalającą czas podróży urzędników służby zagranicznej do kraju i z powrotem do miejsca urzędowania.

Za Ministra
(—) *M. Szumlakowski*
Dyrektor Gabinetu Ministra.

Warszawa, 2/IX 1930.

TABELA

DO § Nr. 294 ROZPORZĄDZENIA Z 6.VI 1924
W SPRAWIE URLOPÓW WYPOCZYNKOWYCH DLA URZĘDNIKÓW SŁUŻBY ZEWNĘTRZNEJ, USTALAJĄCA CZAS PODRÓŻY URZĘDNIKÓW SŁUZBY ZEWNĘTRZNEJ DO KRAJU I ZPOWROTEM DO MIEJSCA URZĘDOWANIA.

Angora	na podróż do kraju	tam i zpowrotem	10 dni
Ateny	„	„	7 „
Antwerpja	„	„	3 „
Buenos-Aires	„	„	48 „
Buffalo	„	„	20 „
Berlin	„	„	2 „
Belgrad	„	„	4 „
Bern	„	„	4 „
Budapeszt	„	„	2 „
Bukareszt	„	„	3 „
Bratislava	„	„	2 „
Bruksela	„	„	3 „
Bytom	„	„	2 „
Charbin	„	„	20 „
Charków	„	„	4 „
Chicago	„	„	20 „
Czerniowce	„	„	2 „
Detroit	„	„	20 „
Dublin	„	„	6 „
Dyneburg	„	„	2 „
Ełk	„	„	2 „
Essen	„	„	2 „
Frankfurt	„	„	2 „
Gdańsk	„	„	1 „
Genewa	„	„	4 „
Galac	„	„	4 „
Haga	„	„	3 „
Helsingfors	„	„	4 „
Hamburg	„	„	3 „
Kair	„	„	14 „
Kapsztad	„	„	40 „
Kiszyniów	„	„	3 „
Kijów	„	„	3 „
Kwidzyn	„	„	1 „
Kurytyba	„	„	44 „
Konstantynopol	„	„	8 „
Kopenhaga	„	„	3 „
Koszyce	„	„	2 „

Królewiec	na podróż do kraju tam i zpowrotem		2	dni
Londyn	„	„	4	„
Lille	„	„	3	„
Lipsk	„	„	2	„
Luksemburg	„	„	2	„
Jerozolima	„	„	14	„
Lipawa	„	„	4	„
Lyon	„	„	4	„
Leningrad	„	„	4	„
Montreal	„	„	21	„
Madryt	„	„	6	„
Marsylja	„	„	4	„
Meksyk	„	„	30	„
Mińsk	„	„	2	„
Moskwa	„	„	3	„
Medjolan	„	„	4	„
Monachjum	„	„	3	„
Nowy Jork	„	„	18	„
Olsztyn	„	„	1	„
Oslo	„	„	4	„
Morawska Ostrawa	„	„	1	„
Pitsburg	„	„	20	„
Paryż	„	„	3	„
Piła	„	„	1	„
Praga	„	„	2	„
Rio de Janeiro	„	„	40	„
Ryga	„	„	2	„
Rzym	„	„	5	„
Roterdam	„	„	3	„
Sao Paulo	„	„	42	„
Strassburg	„	„	3	„
Sofja	„	„	5	„
Szczecin	„	„	2	„
Szanghaj	„	„	28	„
Sztokholm	„	„	4	„
Tokjo	„	„	28	„
Triest	„	„	4	„
Tallinn	„	„	3	„
Tyflis	„	„	10	„
Tabryz	„	„	14	„
Teheran	„	„	16	„
Tuluza	„	„	5	„
Waszyngton	„	„	20	„
Winnipeg	„	„	24	„

Wrocław	na podróż do kraju tam i zpowrotem		2 dni
Wiedeń	„	„	2 „
Zagrzeb	„	„	3 „
Zurych	„	„	4 „
Użhorod	„	„	2 „

67.

A.II.R.C.38605.

OKÓLNIK

W SPRAWIE DIET REPREZENTACAJNYCH.

Nawiązując do okólnika z 24 kwietnia 1930 (Dz. Urz. Nr. 3, poz. 34, tekst Nr. 361a „Zbioru"), Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości okólnik Ministerstwa Skarbu Nr.D.III.1079/1 z 29 lipca r. b. w sprawie diet reprezentacyjnych.

Za Ministra

(—) *W. Jędrzejewicz*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 4/VIII 1930.

MINISTERSTWO SKARBU
L.D.III.1079/1
W sprawie diet reprezentacyjnych.

Warszawa, dnia 29 lipca 1930 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w/m.

Rozporządzenie Rady Ministrów z 29 marca 1930 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 25, poz. 224) ustala w § 1 obok podwyższonych ogólnych diet także specjalne diety dla podróży służbowych zagranicznych o charakterze reprezentacyjnym z zastrzeżeniem, że decyzja, czy dana podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, należy do Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Celem uniknięcia zbędnych wniosków do Ministerstwa Spraw Zagranicznych w sprawie uznawania podróży służbowych zagranicznych za reprezentacyjne, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oznajmia, że przez podróże służbowe o cha-

rakterze reprezentacyjnym należy rozumieć podróże reprezentacyjne w ścisłem tego słowa znaczeniu, jak np.: wizyty szefów Państwa i Rządu, reprezentacje oficjalne Rządu polskiego zagranicą przy uroczystościach narodowych, wizytach oficjalnych i t. p.

Podając powyższe do wiadomości, Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych, uprasza o wydanie odpowiednich zarządzeń, aby tylko w wypadkach poprzednio wskazanych były zgłaszane wnioski odpowiednio umotywowane o uznanie zamierzonej podróży za reprezentacyjną.

Tak ścisła interpretacja pojęcia podróży reprezentacyjnych jest tem bardziej uzasadniona, gdyż wspomnianem na wstępie rozporządzeniem zostały podwyższone także ogólne diety zagraniczne do wysokości zupełnie wystarczającej nietylko na pokrycie kosztów utrzymania, ale także na pewnego rodzaju wydatki reprezentacyjne przy podróżach zagranicznych o charakterze ogólnym.

Kierownik Ministerstwa Skarbu
Ignacy Matuszewski.

68.

A.II.R.C.39100.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYPŁATY UPOSAŻEŃ URZĘDNIKÓW M. S. Z. ZA POŚREDNICTWEM P. K. O.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości pismo Ministerstwa Skarbu Nr. D.III.136/2 z 10 kwietnia 1930.

Za Ministra
(—) *W. Jędrzejewicz*
Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 15/VIII 1930.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr.D.VII.136/2/30.
W sprawie wypłaty uposażenia drogą przelewu na konta czekowe w P. K. O.

Warszawa, dnia 10 kwietnia 1930 r.

Do

Ministerstwa Spraw Zagranicznych.

Celem umożliwienia Pocztowej Kasie Oszczędności terminowego dokonywania prac, związanych z wypłatą uposażeń z kont urzędniczych,

Ministerstwo Skarbu, nawiązując do pisma z dnia 11 czerwca 1929 r. Nr.D.VII.1035/2, wprowadza w trybie postępowania przy wypłacie uposażeń, począwszy od uposażeń za maj 1930 r., następujące zmiany:

Asygnacje, wystawiane na sumy brutto uposażenia, wraz z deklaracjami płatniczemi (na potrącenia) oraz wykazy kwot, przekazanych do przelewu, należy przesyłać na 5 dni, zamiast na 4 dni, przed ustawowym terminem płatności uposażenia do Centralnej Księgowości Ministerstwa Skarbu, która zarządzi doręczenie Pocztowej Kasie Oszczędności omawianych wykazów oraz czeków przelewowych przez Centralną Kasę Państwową o godz. 9 rano na 3 dni, zamiast na 2 dni, przed ustawowym terminem płatności uposażenia.

Z powodu przytoczonego na wstępie niniejszego pisma, płatnik, ustanowiony do podejmowania w P. K. O. gotowizny na podstawie czeków poszczególnych urzędników, powinien doręczać te czeki przy spisach oraz ogólnem zestawieniu spisów P. K. O., o godz. 9 rano, zamiast w dniu poprzedzającym ustawowy termin płatności uposażenia, na 2 dni przed tym terminem.

Omawiane czeki mają być ułożone ściśle według pozycyj spisu czeków, przedstawionych do realizowania, przyczem suma ogólnego zestawienia powinna być zgodna z sumą załączonych doń czeków kasowych.

Ponieważ w godzinach rannych dnia płatności uposażenia P. K. O. jest zbyt przeciążona wypłatami, a ponadto urzędnicy poszczególnych wydziałów zobowiązani są w tym czasie przestrzegać przepisanych godzin urzędowych, przeto w godzinach rannych tego dnia dokonywane będą wypłaty z kont czekowych urzędników tylko na podstawie czeków, doręczonych przez płatników.

Czeki, przedstawiane w tym czasie do realizacji przez poszczególnych urzędników, będą honorowane jedynie w wyjątkowych wypadkach za uprzednią zgodą Dyrekcji. Natomiast w godzinach popołudniowych wspomnianego dnia będą honorowane pojedyńcze czeki bez przeszkód.

Ponadto oznajmia się, że koszt książeczek czekowych i ew. innych druków, dostarczonych już urzędnikom przy otwarciu im kont czekowych w P. K. O. jako też dalszych książeczek i druków po wyczerpaniu dotychczas dostarczonych, winien być zrefundowany w P. K. O. z właściwego kredytu przez poszczególne władze na podstawie stosownego rachunku.

Stosownie do porozumienia, osiągniętego między Ministerstwem Skarbu a P. K. O., obroty na kontach urzędniczych będą wolne od opłat manipulacyjnych i prowizyjnych z wyjątkiem obrotów, spowodowanych wystawieniem czeków przekazowych. Opłatami temi obciążać będzie P. K. O. konta urzędników.

W końcu oznajmia się, że cała operacja, tak dopisowa jako też odpisowa, będzie dokonywana przez P. K. O. równocześnie na tym sa-

mym wyciągu konta z datą płatności uposażenia, o ile w tym terminie urzędnik czek przedstawi. W razie wystąpienia ze służby państwowej urzędnika, któremu otwarto konto czekowe, należy zawiadomić o tem Pocztową Kasę Oszczędności, która zamknie omawiane konto z uwagi na to, iż konto prowadzone jest na uprzywilejowanych warunkach jedynie dla urzędnika służby czynnej oraz zawiadomi o tem zainteresowaną osobę, pozostawiając jej swobodę otwarcia nowego konta na ogólnych warunkach.

Wreszcie zawiadamia się, że Pocztowa Kasa Oszczędności dostarczy w najbliższym czasie władzom, przekazującym pobory urzędników do przelewu na ich konta, odpowiednią ilość druku „dowód przelewu".

W druku tym będzie podane imię i nazwisko oraz numer konta czekowego właściwego urzędnika, pozostanie więc dla władzy, przekazującej pobory, do wypełnienia jedynie kwota przelana. Z chwilą dostarczenia tych druków odpadnie potrzeba sporządzania wykazu kwot, przekazanych do przelewu, gdyż zastąpią go poszczególne „dowody przelewu".

Dowody przelewu, po uzgodnieniu ogólnej sumy tychże z kwotą asygnowaną netto, należy wiązać, koniec sznurka plombować lub opieczętować i w opieczętowanej kopercie, na której powinna być podana ilość dowodów przelewu i ogólna suma odsyłać wraz z asygnacjami i deklaracjami płatniczemi w terminie wyżej podanym.

(—) *Ignacy Matuszewski*
Kierownik Ministerstwa Skarbu.

69.

A.II.K.Z.5669.

OKÓLNIK

O UDZIELANIU POŻYCZEK LUB ZAPOMÓG PRZEZ PODLEGŁE M. S. Z. URZĘDY ZAGRANICZNE.

1. Podległe M. S. Z. urzędy zagraniczne mają prawo udzielać zgłaszającym się obywatelom Rzeczypospolitej Polskiej doraźnych zapomóg, lub pożyczek w ramach kredytów, przewidzianych na ten cel na pozycji „Wydatki rzeczowo-administracyjne" budżetu urzędu.
2. Stałych miesięcznych zapomóg nie należy udzielać.
3. Podstawowym dowodem, na którego zasadzie urząd zagraniczny sporządza asygnatę rozchodową dla wypłaty pożyczki lub zapomogi jest pisemne podanie petenta z uwidocznioną na niem decyzją kierownika urzędu.

4. Udzielone przez urząd zagraniczny zapomogi są w zasadzie bezzwrotne. Przy udzielaniu pożyczek należy ściśle określić termin zwrotu, którego urząd zagraniczny winien dopilnować.

5. Ponieważ zdarza się, że jedna i ta sama osoba zgłasza się do poszczególnych urzędów zagranicznych po zapomogi lub pożyczki, przeto celem uniknięcia ewentualnych nadużyć należy wpisywać wpłacone sumy petentom do paszportów.

6. Przy zwrocie przez petenta udzielonej mu pożyczki czy zapomogi należy zaznaczyć to na paszporcie; zwróconą sumę należy zanotować na deklaracji płatniczej, podając numer i datę asygnaty, na której podstawie pożyczka ta, zapomoga została swego czasu wypłacona.

7. Pożyczki, zwrócone w okresie budżetowym, w którym były udzielone, należy księgować na rachunku „Wydatki rzeczowo-administracyjne" na wznowienie kredytu, sumy zaś, zwrócone po zamknięciu rachunkowem danego okresu, należy księgować na rachunku „Dochody Skarbu Państwa".

8. W razie zwrotu zapomogi, należy, w myśl § 13 p. 4 przepisów rachunkowo-kasowych („Zbiór przepisów konsularnych" część I, poz. 121) księgować ją na rachunku „Dochody Skarbu Państwa".

9. Przy udzielaniu pożyczek lub zapomóg z kredytów Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej lub innych ministerstw należy stosować się do przepisów, wydanych przez dane ministerstwo, księgując wypłacone lub zwrócone sumy na rachunku „Różne sumy pozabudżetowe".

Okólnik niniejszy uchyla postanowienia, zawarte w regulaminie udzielania zapomóg („Zbiór przepisów konsularnych" cz. I, poz. 147).

Za Ministra

(—) W. Jędrzejewicz

Dyrektor Departamentu.

70.

K.III.29674.

OKÓLNIK

W SPRAWIE BIEŻĄCYCH SPRAWOZDAŃ MORSKICH.

Pragnąc w jak najszerszej mierze zracjonalizować działalność sprawozdawczą urzędów konsularnych, znajdujących się w miastach portowych oraz tych urzędów konsularnych, w których okręgach leżą pierwszorzędne porty morkie i dostosować ją do rozwoju polskiego handlu morskiego i budzącego się w tej dziedzinie coraz większego zainteresowania naszych sfer gospodarczych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych,

nawiązując do postanowień rozdziału IV instrukcji w sprawie czynności gospodarczych urzędów konsularnych (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 7 z 1929, poz. 60, tekst Nr. 173 „Zbioru przepisów konsularnych"), podaje poniżej listę tematów najbardziej aktualnych zagadnień handlowo-morskich dla sprawozdań bieżących:

1) metody działalności firm eksportowych, domów składowych i konsygnacyjnych;

2) organizacja i metody działalności firm, pośredniczących w międzynarodowym obrocie towarowym, maklerów i t. p.;

3) działalność i organizacja eksportowych zrzeszeń kupieckich i instytucyj eksportowych;

4) działalność eksportowa i metody propagandy i reklamy innych państw, szczególnie tych, które są konkurentami Polski;

5) metody finansowania eksportu;

6) urządzenia portowe pod względem handlowym;

7) wolne strefy;

8) ułatwienia tranzytowe;

9) polityka taryfowa i kombinowane taryfy lądowo-rzeczno-morskie;

10) statystyka ładunków okrętowych, zarówno eksportowych jak powrotnych, przez poszczególne linje okrętowe z uwzględnieniem kierunków;

11) technika prac przygotowawczych, w szczególności statystycznych, dokonywanych przy badaniu potrzeby i możliwości uruchomienia nowych linij komunikacyjnych;

12) ulepszenia portów i nowe roboty w portach;

13) informacje o towarzystwach żeglugowych z podaniem:

a) szlaków morskich, obsługiwanych przez te towarzystwa,

b) taboru pływającego, z wyszczególnieniem ilości, rodzaju i ogólnej pojemności brutto i netto statków,

c) czy dane towarzystwo jest rządowe czy prywatne oraz czy zaangażowane w niem są wyłącznie kapitały danego kraju, czy też i zagraniczne,

d) stosunku rządu w postaci subwencyj, premij i ułatwień w dziedzinie przewozów i budowy oraz nabywania nowych statków;

14) technika i organizacja rybołówstwa morskiego i handlu rybnego.

Powyższe tematy do sprawozdań bieżących mają służyć do informacji konsulatów, nie wykluczając innych zagadnień. Pozostawiając dobór tematów inicjatywie urzędów Rz. P. z uwzględnieniem warunków miejscowych, Ministerstwo Spraw Zagranicznych oczekuje jednakże od konsulatów ujęcia omawianych w sprawozdaniach tematów z punktu

widzenia praktycznego, żywego i aktualnego, bez zbytniej rozwlekłości i przeładowania materjałem statystycznym.

Dotychczasowe instrukcje M. S. Z. co do rocznych sprawozdań morskich pozostają niezmienione.

Za Ministra

(—) *J. Łukasiewicz*

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 10 VII 1930.

71.

K.III.30072.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE OPŁAT STEMPLOWYCH OD PODAŃ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej treść wykładni ustawy o opłatach stemplowych, dokonanej przez Ministerstwo Skarbu decyzją Nr. D.V.8278/6/28 z dnia 14 VI. r. b.

Art. 142 i 152 ustawy o opłatach stemplowych z 1.VII.1926 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 98, poz. 570, tekst 334-a „Zbioru"). Podanie, od którego opłaty stemplowej nie uiszczono, ma być mimo to załatwione, jeżeli urząd, do którego zostało wniesione, jest zdania, iż załatwienie jest k o n i e c z n e ze względu na interes publiczny, t. j. jeżeli urząd upatruje w załatwieniu podania korzyść p o w s z e c h n ą.

Jeżeli w przypadku powyższym załatwienie podania ma jednocześnie znaczenie dla petenta ze względu na jego interes indywidualny, ujawniony w sprawie k o n k r e t n e j jeszcze nierozstrzygniętej, to należy jednocześnie z załatwieniem zażądać dodatkowego uiszczenia opłaty stemplowej (art. 152, punkt „a" oraz ustęp drugi u. o. s. i § 170 r. w. s.).

Jeżeli natomiast w przypadku, określonym w ustępie pierwszym niniejszej wykładni, podanie nie ujawnia sprawy konkretnej, z którą wiąże się indywidualny interes petenta, a jeszcze nierozstrzygniętej, to podanie jest wogóle wolne od opłaty, a mianowicie na mocy art. 142 p. 1 u. o. s.: nie należy więc żądać opłaty ani przed załatwieniem podania, ani po załatwieniu Nr. D.V.8278/6/28.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 18/VII 1930.

72.

G.M.O.4289.

OKÓLNIK

W SPRAWIE ZWROTU KOSZTÓW PODRÓŻY W RAZIE ODWOŁANIA Z URLOPU WYPOCZYNKOWEGO.

Nawiązując do § 5 rozporządzenia z 6.VI.1924 (Dz. Urz. M. S. Z. Nr. 5, poz. 53, „Zbiór przepisów konsularnych" cz. I, tekst Nr. 27), Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje poniżej do wiadomości i stosowania pismo Ministerstwa Skarbu Nr. D.III.630/I z 17 czerwca 1930.

Za Ministra

(—) J. Łukasiewicz

Dyrektor Departamentu.

Warszawa, 5/IX 1930.

MINISTERSTWO SKARBU
Nr. D.III.630/I/29.
Odwołanie z urlopu wypoczynkowego; sprawa zwrotu kosztów podróży.

Warszawa, dnia 17 czerwca 1930 r.

Do

Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw.

w/m.

Wskutek zapytania jednej z władz w sprawie wykładni art. 37 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 21, poz. 164), a w szczególności, jakie koszty podróży należy zwracać odwołanemu z urlopu urzędnikowi oraz czy należy mu przyznawać również diety, Ministerstwo Skarbu w porozumieniu z Prezydjum Rady Ministrów oznajmia, co następuje:

Art. 37 wymienionej ustawy, dając możność odwołania urzędnika z urlopu wypoczynkowego, postanawia w drugim ustępie, że „skoro jednak następnie służba na to pozwoli, należy urzędnikowi umożliwić wyzyskanie udzielonego urlopu, a nadto zwrócić mu koszty podróży tam i zpowrotem, spowodowane nieprzewidzianem odwołaniem z urlopu, według norm, ustalonych dla podróży służbowych".

Urzędnik, wyjeżdżając na czas urlopu wypoczynkowego, liczy się zgóry z koniecznością poniesienia kosztów podróży tam i zpowrotem, wobec czego odwołanie go z urlopu nie powoduje tych kosztów, lecz co najwyżej przyśpiesza koszty podróży powrotnej. Ponieważ cytowany przepis mówi o zwrocie kosztów podróży tam i zpowrotem, spowodowanych odwołaniem, może to mieć znaczenie w wypadku, gdy urzęd-

nik, otrzymawszy możność dokończenia przerwanego urlopu, wyjeżdża ponownie do tej samej lub innej miejscowości i tylko te koszty ponownej podróży winny mu być zwrócone, jednakże tylko najwyżej do wysokości kosztów, poniesionych przez funkcjonarjusza państwowego przy pierwszym wyjeździe tam i zpowrotem. Takie stanowisko, że należy zwracać dopiero koszty ponownego wyjazdu, wynika także z faktu połączenia w cytowanym ustępie sprawy umożliwienia wyzyskania urlopu ze sprawą zwrotu kosztów podróży, spowodowanych odwołaniem.

O ile chodzi o rozmiar zwrotu tych kosztów podróży należy je zwracać według norm, ustalonych dla zwrotu kosztów przejazdu przy podróżach służbowych, z zaznaczeniem jednak, że diety nie należą się. Przez słowa bowiem „...koszty podróży... według norm ustalonych dla podróży służbowych" rozumie się koszty dojazdu do dworca, koszty biletu kolejowego, koszty przewozu koleją bagażu osobistego, koszty podróży kołowej i t. p., t. j. wyłącznie te koszty podróży, które są wymienione w art. 1, pkt. 1, lit. b i art. 5 ówcześnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 sierpnia 1920 r. w sprawie diet i kosztów podróży funkcjonarjuszów państwowych (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 74, poz. 507; zmiana: Dz. Ust. Rz. P. Nr. 41, poz. 347/1922) lub w § 2, pkt. 1, 2 i § 9 obecnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 września 1927 r. (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 92, poz. 826).

(—) *T. Grodyński*
Podsekretarz Stanu.

73.

K.G.K.3610.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ZNIESIENIA WIZ MIĘDZY POLSKĄ A SZWAJCARJĄ NA PASZPORTACH DYPLOMATYCZNYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że mocą ustawy, zawartej z Rządem szwajcarskim, zostają wzajemnie zniesione od 15 sierpnia 1930 wizy na paszportach dyplomatycznych polskich i szwajcarskich.

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) *K. Rościszewski*
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 15/VII 1930.

74.

K.III.31018.

OKÓLNIK

W SPRAWIE WYSTAWIANIA ŚWIADECTW POCHODZENIA TOWARÓW PRZEZ URZĘDY CELNE KRAJÓW TRAKTATOWYCH.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje, iż na skutek porozumienia z Rządem francuskim i na podstawie uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów z 14 maja r. b. wprowadzone zostało z dniem 15 maja r. b. w życie postanowienie konwencji handlowej polsko-francuskiej z 24 kwietnia 1929 (art. 11), w myśl którego polskie władze celne uznawać będą również świadectwa pochodzenia, wystawiane przez francuskie urzędy celne, a niezaopatrzone w wizę konsularną. Termin ważności takich świadectw, wystawianych przez urzędy celne określony został na 6 miesięcy od daty wystawienia świadectwa. Wzór świadectwa pochodzenia w załączeniu.

Wobec istnienia w całym szeregu traktatów klauzuli największego uprzywilejowania, postanowienie to musi być rozszerzone i na inne kraje traktatowe.

W wykonaniu powyższej uchwały Komitetu Ekonomicznego Ministrów, Ministerstwo Skarbu okólnikiem Nr. D.IV.860/3 z 28 maja 1930, wystosowanym do wszystkich dyrekcyj ceł, poleciło urzędom celnym honorować świadectwa pochodzenia, wystawiane przez urzędy celne krajów traktatowych, mimo niezaopatrzenia ich w polską wizę konsularną.

W praktycznem zastosowaniu przepis powyższy, nie naruszający zresztą w niczem dotychczasowego systemu wizowania przez konsulaty Rz. P. świadectw pochodzenia, wystawianych przez izby handlowe lub inne instytucje, uznane przez Rząd polski, wchodzi w życie w stosunku do poszczególnych państw traktatowych, po odpowiedniej wymianie not z ich reprezentacjami dyplomatycznemi w Warszawie, mającej na celu zapewnienie Polsce wzajemności traktowania oraz uzgodnienie wzoru formularza świadectwa pochodzenia, mającego się wystawiać przez władze celne.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych uprasza o podanie powyższego w drodze nieoficjalnej do wiadomości zainteresowanych czynników gospodarczych kraju urzędowania urzędu.

Za Ministra

w z. Dyrektora Departamentu

(—) *J. Gorzechowski*

Naczelnik Wydziału.

WZÓR

ŚWIADECTWA POCHODZENIA, WYSTAWIONEGO PRZEZ WŁADZE CELNE.

KOMORY CELNE ....
(państwa pochodzenia towaru).
Nr. porządkowy ....
(komory celnej, która wydaje świadectwo pochodzenia).

ŚWIADECTWO POCHODZENIA NA WWÓZ DO POLSKI.

My, niżej podpisani, kontrolerzy celni w .... zaświadczamy na podstawie dokumentów wiarogodnych, przedstawionych przez ....

....

kupca¹)
przemysłowca¹) zamieszkałego w ....

....

że poniżej wyszczególnione towary, wysyłane do Polski, pod adresem p. ....

....

.... w ....

koleją¹)
statkiem¹) (nazwa statku) ....

....

a) są pochodzenia (nazwa kraju) ....

....

b) są przetworzonemi w ....
(nazwa kraju) .... i nie mniej, jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców ....

....

Oznaki i Nr.Nr. paczek ....
Wyszczególnienie towaru ....

....

Waga brutto (w kilogramach) ....
Waga netto (w kilogramach) ....
Ilość i rodzaj przesyłek ....
Wartość ....

Dnia .... 193.... r.

Podpisy:

Pieczęć komory.

¹) Skreślić wzmiankę zbyteczną.

DOUANES ....
(du pays d'origine de la marchandise).
Nr. d'ordre ....
(du bureau de douane, qui délivre le certificat).

CERTIFICAT D'ORIGINE POUR L'ENTRÉE EN POLOGNE.

Nous, soussignés, contrôleurs des douanes à .... certifions sur la base des documents dignes de foi, présentés par M. ....

....

commerçant¹)
industriel¹) domicilié à ....

....

que les marchandises mentionnées ci-après expédiées en Pologne, à l'adresse de M. ....

.... à ....

(chemin de fer¹)
par le navire¹) (nom du navire) ....

....

a) sont d'origine (nom du pays) ....

....

b) sont transformées en ....
(nom du pays) .... de façon que les frais de la main d'oeuvre et des matières premières ....

....

atteignent au moins 50% de la valeur totale de la marchandise.

Marques et N-os des colis ....
Désignation de la marchandise ....

....

Poids brut (en kilos) ....
Poids net (en kilos) ....
Nombre et genre des colis ....
Valeur ....

Le .... 193....

Signatures:

Cachet du bureau.

¹) Supprimer la mention inutile.

75.

K.III.12561.

O K Ó L N I K

W SPRAWIE ODROCZEŃ SŁUŻBY WOJSKOWEJ Z TYTUŁU WYŻSZYCH STUDJÓW DLA SŁUCHACZY KRÓLEWSKIEJ SZKOŁY INŻYNIERYJNEJ W BOLONJI, WYŻSZEJ SZKOŁY LOTNICTWA I KONSTRUKCYJ MECHANICZNYCH W PARYŻU I WYŻSZEJ SZKOŁY BUDOWNICTWA W WEIMARZE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych zawiadamia, że Ministerstwo Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego uznało Królewską Szkołę Inżynieryjną w Bolonji („Regia Scuola d'Ingegneria in Bologna"), Wyższą Szkołę Lotnictwa i Konstrukcyj Mechanicznych w Paryżu („Ecole Supérieure d'Aéronautique et de Construction Mecanique") oraz Wyższą Szkołę Budownictwa w Weimarze („Staatliche Bauhochschule Weimar") za uczelnie wyższe i równorzędne z wyższemi uczelniami krajowemi z tem, że słuchaczom tych uczelni przysługuje prawo do odroczenia służby wojskowej na podstawie rozporządzenia Ministra Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego z 26 marca 1929 (Dz. Ust. Rz. P. Nr. 34, poz. 315).

Za Ministra
w z. Dyrektora Departamentu
(—) *J. Gorzechowski*
Naczelnik Wydziału.

Warszawa, 1/VIII 1930.

76.

G.M.O.4433.

K O M U N I K A T

W SPRAWIE PRZEMIANOWANIA POSELSTWA RZ. P. W TURCJI NA AMBASADĘ.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych komunikuje niniejszym, że na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 27 czerwca 1930 r. Poselstwo Rzeczypospolitej Polskiej przy Rządzie Republiki Tureckiej w Angorze przemianowane zostało na Ambasadę.

Za Ministra
(—) *A. Roman.*

Warszawa, 3/VII 1930.

77.

G.M.O.4548.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU KONSULATU GENERALNEGO RZ. P. W KAPSZTADZIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje niniejszym do wiadomości, że nowy adres Konsulatu Rz. P. w Kapsztadzie jest następujący: Consulate General for Poland. „Calvados”, 57, Kloof Road, Sea Point, Capetown, South Africa.

w z. Naczelnika Wydziału

(—) Z. Miszke.

Warszawa, 8/VII 1930.

78.

G.M.O.4685.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE ADRESU POSELSTWA RZ. P. W OSLO.

Z dniem 15 sierpnia 1930 r. adres Poselstwa Rz. P. w Oslo będzie następujący: Norvège. Oslo. Josefinegate 18.

Warszawa, 10/VII 1930.

79.

K.III.3351.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE KSIĄŻKI WITOLDA REISSA, P. T. „ZARYS PRAWA ADMINISTRACYJNEGO”.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości podległych mu urzędów, że nakładem i drukiem Józefa Zawadzkiego w Wilnie ukazała się książka Witolda Reissa, pod tytułem „Zarys prawa administracyjnego”.

Tom I powyższego dzieła nabywać można w księgarni J. Zawadzkiego w Wilnie za cenę zł 8.

Warszawa, 15/VII 1930.

80.

K.I.6703.

KOMUNIKAT

W SPRAWIE PUNKTU PRZEJŚCIOWEGO DLA REEMIGRANTÓW W AKWIZGRANIE.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych podaje do wiadomości, że od 1 kwietnia 1930 r. funkcjonuje na dworcu kolejowym w Akwizgranie (Aachen) „Biuro Reemigracyjne Konsulatu Rz. P. w Essen". Zadaniem Biura jest udzielanie emigrantom polskim, udającym się z Polski przez Niemcy do Francji lub Belgji i vice-versa, informacyj, porad i doraźnej pomocy finansowej. W Biurze urzęduje urzędnik kontraktowy Konsulatu Rz. P. w Essen.

Adres Biura po niemiecku: Durchwanderer Büro des polnischen Konsulats in Essen, Hauptbahnhof, Aachen.

Adres telegraficzny: Macha Hauptbf. Aachen.

Telefon: 35.527 Aachen.

Warszawa, 28/VII 1930.

81.

G.M.O.5266.

RUCH SŁUŻBOWY

W CZERWCU W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Mostowski Zygmunt — Konsul Generalny II kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Tyflisie — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. od 1 lipca 1930.

Potocki Józef — Radca Poselstwa II kl. w VI st. sł. — Radcą Ambasady w V st. sł. od 1 lipca 1930.

Dr. Poznański Karol — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. — upoważnienie do używania tytułu Konsula Generalnego I kl.

Rozwadowski Eugenjusz — Radca Ministerjalny w V st. sł. — Konsulem Generalnym II kl. w V st. sł. od 1 listopada 1930 r., z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Trieście.

Kolankowski Witold — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. z tytułem Konsula II kl., Kierownik Konsulatu Rz. P. w Rydze — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Miszke Zbigniew — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Konsulem I kl. w VI st. sł. od 16 lipca 1930, z równoczesnym przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Monachjum.

Poniński Alfred — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. od 5 czerwca 1930.

Staliński Jan — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Dr. Tadeusz Skowroński — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Bernie — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Dr. Tabor Wojciech — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Zawisza Aleksander — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Sztokholmie — Sekretarzem Poselstwa I kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Dembiński Ludwik — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. w Poselstwie Rz. P. w Bukareszcie — Sekretarzem Poselstwa II kl. w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Kaplita Eugenjusz — Asesor w VIII st. sł. — Asesorem w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Dr. Kosina Stanisław — Attaché Konsularny w VIII st. sł. z tytułem Wicekonsula II kl. w Konsulacie Rz. P. w Kwidzynie — Wicekonsulem II kl. w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Nowicki Zygmunt — Księgowy w VIII st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Księgowym w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Pajączkowski Edward — Kontroler w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Rodkiewiczowa Franciszka — Księgowy w VIII st. sł. — Księgowym w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Zarański Józef — Referendarz w VIII st. sł. — Referendarzem w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Celińska Zofja — urzędniczka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Grześkowiak Sylwester — Starszy Kancelista w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Bytomiu — Naczelnikiem Kancelarji w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Domański Stefan — Prowizoryczny Sekretarz w IX st. sł. — Referendarzem w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Podhorska Marja — Regestrator w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Podhorska Henryka — Regestrator w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Szellerówna Marja — Sekretarka w IX st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Sobolewska Natalja — Starsza Kancelistka w IX st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Zabłocki Leon — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. — upoważnienie do używania tytułu Wicekonsula II kl. przez czas przydziału do Konsulatu Rz. P. w Szczecinie.

Bogdańska Janina — Regestrator w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Kotas Rudolf — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Kochanowska Marja — Regestrator w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Petersenówna Janina — Regestrator w X st. sł. — Regestratorem w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Wolska Edyta — Regestrator w X st. sł. — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

P R Z E N I E S I E N I:

Chądzyński Stanisław — Sekretarz Konsularny II kl. w X st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Tyflisie — przeniesiony do centrali od 30 czerwca 1930.

Głębocki Jan — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Marsylji — przydzielony z dniem 16 lipca 1930 do Konsulatu Rz. P. w Tuluzie.

Kraczkiewicz Karol — Attaché Poselstwa w VIII st. sł. w Delegacji Rz. P. przy Lidze Narodów w Genewie — przeniesiony do centrali z równoczesną nominacją na Referendarza w VIII st. sł. od 30 czerwca 1930.

Smykiewicz Marjan — Attaché Konsularny w VIII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Tuluzie — przydzielony od 15 lipca 1930 do Konsulatu Rz. P. w Marsylji.

Zawisza Aleksander — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Sztokholmie — przeniesiony do centrali z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 30 września 1930.

Dr. Zawadowski Zygmunt — przesunięcie terminu przydziału do Konsulatu Rz. P. w Kijowie na 1 października 1930, z tytułem Wicekonsula II kl.

Z W O L N I E N I:

Drohojowski Jan — Sekretarz Legacyjny II kl. w VII st. sł., w stanie rozporządzalności — zwolniony ze służby w M. S. Z. 30 czerwca 1930.

82.

G.M.O.5993.

RUCH SŁUŻBOWY

W LIPCU 1930 W CENTRALI I URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Olszowski Kazimierz — Poseł Nadzwyczajny i Minister Pełnomocny I kl. w III st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Angorze — Ambasadorem Rz. P. przy Prezydencie Republiki Tureckiej w Angorze w III st. sł. od 4 lipca 1930.

Dr. Gawroński Wacław — Naczelnik Wydziału w V st. sł. — Konsulem Generalnym w V st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie od 1 września 1930.

Dr. Kipa Emil — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w V st. sł. od 1 lipca 1930.

Błaszkiewicz Tadeusz — Naczelnik Rachuby w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Bielski Sarjusz Tomasz — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Jaśkiewicz Teofil —Asesor w VI st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Jankowski Henryk — Sekretarz Poselstwa I kl. w VI st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Mińsku — Konsulem II kl. w VI st. sł. z powierzeniem kierownictwa Konsulatu Rz. P. w Kijowie od 1 października 1930.

Komarnicki Tytus — Radca Ministerjalny w VI st. sł. — Radcą Poselstwa II kl. w VI st. sł. z przydziałem do Poselstwa Rz. P. w Hadze od 1 sierpnia 1930.

Łaciński Wacław — Referendarz w VII st. sł. — Radcą Ministerjalnym w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Strakosz Paweł Aleksander — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Castellaz Edward — Asesorem w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Chęciński Tadeusz — Referendarz w VII st. sł. — Wicekonsulem I kl. w VII st. sł. z przydziałem do Wicekonsulatu Rz. P. w Ełku od od 1 września 1930.

Komierowski Ludomir — urzędnik w VIII st. sł., z tytułem Attaché Ambasady w Ambasadzie Rz. P. w Rzymie — Asesorem w VII st. sł., z tytułem Sekretarza Poselstwa II kl. od 1 lipca 1930.

Kwiecień Roman — Sekretarz Konsularny I kl. w VIII st. sł. — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VII st. sł., z tytułem Wicekonsula II kl. od 1 lipca 1930.

Kropiwnicka Marja — Naczelnik Kancelarji w VIII st. sł. — Naczelnikiem Kancelarji w VII st. sł. od 1 lipca 1930.

Gulińska Zofja — pracowniczka kontraktowa — Asesorem w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Jarocki Tadeusz — Sekretarz Konsularny II kl. w VIII st. sł. — Asesorem w VIII st. sł. od 1 lipca 1930.

Jakubski Zbigniew — prowizoryczny Asesor w VIII st. sł. — Sekretarzem Konsularnym I kl. w VIII st. sł. z tytułem Attaché Konsularnego z równoczesnym przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Brukseli od 15 lipca 1930.

Kostrzewski Stanisław — Adjunkt Kancelaryjny w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Charkowie — Sekretarzem Konsularnym II kl. w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Żórawska Marja — Regestrator w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Kobyliński Jan — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Moskwie — Sekretarzem Konsularnym II kl. w X st. sł. od 1 lipca 1930.

Lemański Kazimierz — Adjunkt Kancelaryjny w X st. sł. w Biurze Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku — Adjunktem Kancelaryjnym w IX st. sł. od 1 lipca 1930.

Rodon y Blaz Edward — Wicekonsulem Honorowym Rz. P. w Konsulacie Rz. P. w Barcelonie od 1 lipca 1930.

PRZENIESIENI:

Dr. Szczepański Aleksander — Konsul Generalny II kl. w V st. sł. Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Chicago — do centrali z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od od 31 sierpnia 1930.

Zieliński Stanisław — Konsul Generalny II kl. w V st. sł., Kierownik Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie — do centrali z jednoczesnem przeniesieniem w stan rozporządzalności od 31 sierpnia 1930.

Czaplicki Jan — Konsul I kl. w VI st. sł. — przeniesiony w stan rozporządzalności od 15 lipca 1930.

Dr. Rosicki Stefan — Radca Biura Komisarza Generalnego Rz. P. w Gdańsku w VI st. sł. — do centrali z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 31 października 1930.

Lubomirski Stefan — Sekretarz Poselstwa II kl. w VII st. sł. w Poselstwie Rz. P. w Hadze — przydzielony do Poselstwa Rz. P. w Budapeszcie od 1 sierpnia 1930.

Bombas Marjan — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Morawskiej Ostrawie — przydzielony do Wicekonsulatu Rz. P. w Użhorodzie od 16 lipca 1930.

Rzeszotarski Alfons — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Wicekonsulacie Rz. P. w Ełku — przydzielony do Konsulatu Generalnego Rz. P. w Berlinie od 1 września 1930.

Dobrzyński Feliks — Sekretarz Konsularny II kl. w IX st. sł. w Konsulacie Generalnym Rz. P. w Berlinie — do centrali z równoczesną nominacją na Sekretarza w IX st. sł. od 31 sierpnia 1930.

83.

G.M.O.5984.

RUCH SŁUŻBOWY

W SIERPNIU 1930 W CENTRALI I W URZĘDACH PODLEGŁYCH M. S. Z.

MIANOWANI:

Rembiszewski Leon — Konsul II kl. w VI st. sł., Kierownik Wydziału Konsularnego Poselstwa Rz. P. w Bernie — Konsulem I kl. w VI st. sł. z przydziałem do Konsulatu Rz. P. w Lipsku od 1 listopada 1930.

Wołowski Wojciech — Wicekonsul I kl. w VII st. sł. w Konsulacie Rz. P. w Lipsku — Konsulem II kl. w VI st. sł. od 1 lipca 1930.

Stebelski Henryk — pracownik kontraktowy — prowizorycznym Referendarzem w VIII st. sł. od 1 września 1930, z pozostawieniem przy dotychczasowych czynnościach służbowych w centrali.

Kragelund Kaj — Konsulem Honorowym Rz. P. w Aalborgu od 20 sierpnia 1930.

PRZENIESIENI:

Wołowski Wojciech — Konsul II kl. w VI st. sł. — przeniesiony do centrali z równoczesną nominacją na Radcę Ministerjalnego w VI st. sł. od 31 października 1930.

84.

SPROSTOWANIE

W części I „Zbioru przepisów konsularnych”, w spisie urzędników M. S. Z., zostało mylnie podane nazwisko i tytuł służbowy „Sędzielewski — Referendarz”, zamiast „Sędzielowski—Attaché Konsularny”, jak być powinno i co niniejszem się prostuje.

TREŚĆ:

Zakłady Drukarskie F. Wyszyński i S-ka, Warecka 15